

РЕШЕНИЕ

№ 1413

гр. Варна, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деница Добрева

при участието на секретаря Росица Ив. Чивиджиян
като разгледа докладваното от Деница Добрева Гражданско дело №
20213110108397 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от ИВ. ИВ. В. против Р. К. Б., с която е предявен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 3 от ГПК за заплащане на сумата от **23 161 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди -болки и страдания в резултат на осъществено от ответницата нарушение на правото на ищеца на семеен живот с дъщеря му Д. В.а за периода 20.06.2016г. до 10.06.21г. чрез лишаване от възможността му да се вижда, да контактува, да отглежда и да се грижи за детето, да участва във възпитанието му, да изгради емоционална връзка с него, както и за уронване на доброто име на ищеца в обществото и нарушаване на правото му да се придвижва спокойно, и обезщетение за неимуществени вреди за датите 18 и 19. 06.2016. за нарушаване на правото на ищеца на семеен живот с малолетното му дете, включващо правото му да вижда, да контактува, да отглежда и да се грижи за детето, да участва във възпитанието му, като изгражда емоционална връзка с него, изграждане на доверие, лишаване от свобода, злепоставяне на бащата пред детето; обида, страдание и срам на ищеца от опетняване на неговата личност и доброто му име в обществото, причинени от изнасяне на неистински твърдения в резултат на подадена неистинска декларация по чл.9 от ЗЗДН към молба за защита от домашно насилие, по която е издадена заповед за защита по чл.18, ал.1 от ЗЗДН по гр.дело № 6892/2016г. на ВРС, 17 състав, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба-11.06.2021г. до окончателното изплащане на сумата и сторените по делото разноски.

В **исковата молба** се твърди, че страните са бивши съпрузи, чиито брак е прекратен с решение по гр.д. № 56969/2015г. на СРС, 117 състав. От брака на страните на 18.12.2012г. е родено детето Д. В.а. Твърди се, че на 9.07.2014г. ответницата е отвела детето от семейното жилище и се е установила в гр.София, с което е попречила

на контактите на бащата с детето. На 17.06.2016г. ответницата като законен представител на детето се е снабдила с заповед за незабавна защита по реда на чл. 18 от ЗЗДН срещу ищеца по гр.дело № 6892/2016г. на ВРС, 17 състав, по силата на която ответникът е задължен да се въздържа от домашно насилие спрямо дъщеря си, като му е забранено да я приближава на по-малко от 50 метра, както и обитаваното от детето жилище и местата му за социални контакти. При сезирането на съда по гр.дело № 6892/2016г. на ВРС, 17 състав ответницата се е позовала на осъществено от г-н В. сексуално насилие спрямо детето. С влязло в сила решение по делото съдът е отрекъл по отношение на детето да е извършено сексуално насилие. Заповедта за защита е загубила действие на 26.08.2016г. след постановяване на първоинстанционното решение, с което е отхвърлена молбата. Но и след това ответницата е продължила да използва заповедта в редица производства срещу ищеца. Г-жа Б. знаейки, че декларираните по реда на чл. 9 от ЗЗДН факти не са се осъществили, се е позовала на тях с цел да осуети контакта между бащата и детето. Целяла е включително да предотврати предаването на детето по реда на принудителното изпълнение, за което е образувано изп. дело № 3600/2016г. на ЧСИ Н. М. по изп. лист, издаден по гр.д. № 56969/2015г. на СРС, 117 състав. Чрез това си поведение ответницата е интервенирала противоправно в правната сфера на ищеца.

Сочи се, че издадената въз основа на неверни твърдения заповед за незабавна защита по гр.д. № 6892/2016г. станала повод за образуване на две наказателни производства срещу ищеца. С влязло в сила Решение по НАХД №446/2017г. на ВРС г-н В. е оправдан за това, че в периода 28.05.2016г. до 18.06.2016г. е осуetyвал упражняването на родителските права на майката. С присъда № 2/8.1.2018г. по НОХД № 2603/2017г. г-н В. е признат за невиновен за това, че на 18.06.2016г. не е изпълнил Заповед за незабавна защита от домашно насилие от 17.06.2016г.

Заповедта за незабавна защита е използвана за образуване на досъдебно производство по пр.пр № 14379/2017г. образувано на 25.10.2017г. за блудство срещу ищеца.

Посредством противоправното поведение на ответницата е нарушено правото на ищеца на семеен живот с дъщеря му Д. В.а, включващо правото му да се вижда, да контактува, да отглежда и да се грижи за детето, да участва във възпитанието му, да изгради емоционална връзка с него.

В резултат на издадената срещу него заповед за незабавна защита ищецът от 18.06.2016г. не се срещал с детето си, въпреки многобройните опити за това. Чрез осуetyване на контактите ответницата целяла отчуждение на детето от баща му.

Твърди се още, че е ограничено правото на ищеца на свободно придвижване. Ищецът често пътувал до София, където живеят негови роднини. След издаване на заповедта за защита ищецът се е опасявал, че може да срещне случайно дъщеря си, при което ответницата да злоупотреби с такава среща и да сезира властите.

Отделно от това ищецът се позовава, че е накърнено доброто му име в обществото и професионалния му авторитет. Към 2016г. ищецът е упражнявал зъболекарска професия, като е имал 24 години стаж и добро професионално име. В резултат на образуваното срещу него производство по реда на ЗЗДН някои негови познати са се дистанцирали от него.

Уронено е доброто име на ищеца в обществото. На 18.6.2016г. ответницата е сезирала органите на полицията и Варненска районна прокуратура с оглед изпълнението на Заповедта за незабавна защита №69/17.6.2016г. Органите на

полицията са предприели зрелищна обсада на дома на ищеца, където са се намирали той и детето. Стигнало се е до нахлуване в дома му и публичен арест. Осъщественият по отношение на ищеца незаконен адрес по заповед № 170/18.06.2016г. на служител на 5-то РУП, гр.Варна е отменен с Решение № 1533/8.7.2016г. по адм. дело №1839/2016г. на Административен съд- гр.Варна.

В резултат на полицейската акция и извършения арест случаят е станал публично достояние. Арестът му е получил широк медиен отзвук. На 18.06.2016г. Агенция „Блиц“ е публикувала статия „Ексклузивно в Блиц: Цялата полиция на Варна пред дома на доктор- обвинен от жена си, че е изнасилвил 4 годишната им дъщеря; Екшънът и драмата във Варна продължават ! Целият град настърхна срещу зъболекар, обвинен в изнасилването на 4 годишната си дъщеря“. На 19.06.2016г. е публикувано в медиите: “ Репортаж на Блиц. Арестуваха зетя на главния инженер на София след 6 часова семейна драма/ видео/; На 18.6.2016г. "Варна утре" е публикувало: "Полицейска обсада пред дома на стоматолог в Евксиноград", а на 19.6.2016г. заглавие: "Развързката на семейната драма в Е.: Д-р В. в ареста, дъщеря му - при майка си /видео/". Случаят е отразен от "Стандарт нюз" на 18.6.2016г. с публикация: "Развод между съпрузи вдигна накрак варненската полиция", както и от Канал 3: 'Драма във Варна. Обвиниха зъболекар, че изнасилвил дъщеря си' от 18.3.2016г. Отзвукът продължил и след 2016г. На 17.11.2018г. в "Пик" е публикувана статия "Бомба в ПИК:Шефката на "майките В.И. в съдружие с арестуван за педофилия. Слави им дава милиони. Д-р И.В. обвинен от жена си, че насилвал 4 -годишната им дъщеря". В публикацията се съдържало изявление: "През юни 2016г. след шестчасова акция на полицията, той бе арестуван в дома си по обвинение, че насилва 4-годишната си дъщеричка. В заповедта за задържането на Районен съд - Варна е посочено, че той дълго време е упражнявал сексуално, физическо и психическо насилие над детето". На 18.11.2018г. в "Пик" е поместена статия:“ "Смелата майка" Вера Иванова и арестуван за педофилия нейн съдружник съсипвали деца на разведени родители". В статията се съдържало изявление: "Варненският зъболекар И.В., срещу когото има обвинение, че е насилвал сексуално дъщеря си е заместник-председател на Конфедерацията за защита правата на децата". На 18.11.2018г. отново в "Пик" е отразена статия: "Бомба в ПИК: "Смелите майки" се изпокараха жестоко за пари и задкулисие. Обиждат грозно, В. И. ги гони с полиция. Протестът е на болна жена, която продаде душата си" /уникални факсимилета и откровения/. В публикацията се съдържало изявление: "Последното разкритие на медията ни за връзките на шефката на т.нар. "смели майки" В. И. със съден за педофилия и арестуван нейн съдружник - И.В., шокира цяла България", а на 19.11.2018г. статия: "Само в ПИК: Аферите на "смелите" майки- лицата на протеста в скандали за пари, педофилия, измами и тайно финансиране от Слави Трифонов". В публикацията се съдържало изявлението: "Зам-председател на Конфедерацията на В. И. е не друг, а скандалният варненски стоматолог д-р И.В.". На 19.11.2018г. статия: "Извънредно в ПИК TV: Уникален панаир на палатковия лагер на "смелите майки" - ето как шефката им Вера Иванова бяга от въпросите на ПИК за педофила и парите на Слави Трифонов /обновена/. В публикацията се отразява, че В. И. "отказа да каже къде са парите и защо е съдружник със съден за педофилия". Публикацията препращаща към предходни статии, където В. е посочен като "педофил", както и съдържала снимката му. На 19.11.2018г. отново в "Пик" е поместена статия: "Ето ги фактите: Лидерката на "смелите майки" В. И. и обвиненият в педофилия стоматолог съдружници в НПО за деца /видео от ареста/. В публикацията се съдържа изявлението: "Д-р И.В. пък е обвинен в упражняване на насилие върху детето си. През 2016г. след зрелищна акция детето му е изведено от дома му с полиция. В молбата си бившата му

съпруга изложила твърдения, че ИВ. ИВ. В. е упражнил и упражнява сексуално, физическо и психическо насилие над детето им“. На 29.11.2019г. в „Пик“ е поместена статия: “Г-н Борисов, писна ми държавата да се управлява през рекета на майките“- тарикатки, Знаете ли, че снощи позирахте до шефката им, съдружничка на арестуван педофил“. В статията се препраща към предишни статии в ПИК, в които В. се определя като „педофил“. На 2.03.2020г. в ПИК се появява статия със заглавие „Разкритие на ПИК: Ето коят е новатата социална зам.министърка- Адриана Стоименова е спасителка на 650 000 хора с увреждания. Протестърки на Мая Манолова, начело със съдружничка на арестуван за педофилия: В. И., съсипаха живота и / снимки/“. В статията се препраща към предишни статии в ПИК, в които В. се определя като „педофил“. На 02.08.2020г. в ПИК е поместена статия: „Коя е В. И. от“Системата ни убива“- ето я цялата истина за лидерката на „смелите майки“, която сложи черни чували пред дома на Борисов и предизвика провокация пред СУ“. В статията се съдържа снимка на ищеца, който пък е посочен като „арестуван педофил“. На 18.09.2020г. отново ПИК е излязла със статия „Коя е В. И., която заседно с Мая Манолова употреби болката на безпомощно дете? Шефката на „Системата ни убива“ зарязала семейството си“. В статията се сочи, че съдружник ѝ е д-р И.В., арестуван за педофилия през 2016г. Навежда се, че публикациите не са свалени от страниците на медиите и се разпространяват и понастоящем.

Въз основа на изложеното се претендира за уважаване на така предявени иск и за присъждане на разноски.

В депозирания по реда на чл. 131 от ГПК **отговор на исковата молба** предявеният иск се оспорва иска. Оспорва се да осъществила превратно или недобросъвестно предоставените ѝ от закона процесуални права. Поддържа, че при сложилата се фактическа постановка, при която детето ѝ е споделило за интимните отношения между баща ѝ и присъстващите в дома му лица, укоримо би било тя да прояви бездействие. Съмненията за осъществено по отношение на детето насилие са били сериозни и са били потвърдени от специалисти-психолози и психиатри. Оспорва да е изнасяла съзнателно неверни данни в производството по ЗЗДН. Поддържа, че добросъвестно е упражнила правата си, доверявайки се на получената от детето информация, тоест имайки субективната увереност, че актовете за които е сезирала съда са действително извършени.

Позовава се на установеното в Конституцията право на всеки гражданин да подава молби, сигнали и жалби. Оспорва да е налице причинна връзка между понесените от ищеца вреди и сезирането на съда по реда на ЗЗДН.

Въз основа на изложеното настоява за отхвърляне на предявените искове и присъждане на разноски.

В съдебно заседание страните не се явяват. Ищецът се представлява от адв. А. Г., която поддържа иска. В пледоарията си по същество процесуалният представител на ищеца акцентира върху обстоятелствата, че твърденията на ответника за осъществено сексуално насилие спрямо дъщерята на страните Д. В.а са провокирани единствено от нетърпимостта ѝ към бившия ѝ съпруг и от желанието за прекъсване на емоционалната връзка помежду им. Пледира, че в гражданското право вината се предполага.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази от фактическа страна следното:

1. Не е спорно между страните а и от приложеното гр.дело № 6892/2016г. на ВРС, 17 състав се установява, че същото е образувано по молба на ответницата Р.Б. като законен представител на детето Д. И.В.а за защита от домашно насилие срещу

ищеца. В молбата се е твърдяло, че И.В. е извършил спрямо дъщерята на страните Д. В.а сексуално насилие. След предишното пътуване на детето до гр.Варна на 14.05.2016г. и 15.05.2016г. детето споделило, че баща му го оставя да спи голо през нощта. Докато живеели заедно И. настоявал да остава да спи сам с детето. Позовала се е на становище на психолог, в което са изведени съмнения за проявено сексуално насилие спрямо детето. Към молбата Р.Б. е приложила декларация по реда на чл. 9, ал. 3 от ЗЗД. На 17.06.2017г. въз основа на депозираното искане и декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗД съдът е издал заповед за незабавна защита № 69/17.06.2016г., като е постановил И.В. да се въздържа от домашно насилие спрямо Деляна И.В.а, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, забранил е на И.В. да се доближа на по-малко от 50 метра от Д. В.а и от жилището ѝ, определил е местоживеенето на детето при неговата майка, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 4 от ЗЗД.

Видно от призовка по делото (л. 54 от гр. д .6892/2016г.) и обяснения на съдебния деловодител (л. 61) заповедта за незабавна защита на ответника е връчена на 20.06.2016г.

2. Видно от протокол от съдебно заседание от **16.08.2016г.** (л. 133 и 134 от делото)молителката в производството чрез процесуалния си представител адв. Балачев е признала, че на 18. 06.2016г. е предложила на И.В. а оттегли молбата си за защита от домашно насилие, ако ѝ предаде детето/.

3. С решение № 3274/**26.08.2016г.** по гр. д № 6892/2016г. по описа на ВРС молбата на Р.Б.- лично и като законен представител на детето Д. И.В.а за защита от домашно насилие е отхвърлена. Първоинстанционното решение е отменено отчасти с решение по възз.гр.д. № 1985/2016г., а на И.В.а е наложена мярката по реда на чл. 5, ал.1, т. 1 от ЗЗДН, а именно да се въздържа от домашно насилие. Първоинстанционното решение е потвърдено в останалите части. Видно от мотивите на въззивното решение с него са приети за недоказани твърденията за осъществено физическо и сексуално насилие спрямо детето Д. Прието е, че извършеното от В. насилие е под формата на неизпълнение на режима на личен контакт с детето и задържането на детето извън определения режим без съгласието на майката.

4. Видно от справка по проверка на преписки от Пето РУ на ОД на МВР Варна/л. 38 и следващите/ на 3.06.2016г. Р.Б. е депозирала жалба за неизпълнение на определение от 18.12.2015г. на СРС по привременни мерки относно режима на личен контакт на ищеца с детето Деляна И.В.а.

5. По делото на л. 41 е приложено решение № **8721/15.06.2016г.** на СРС по гр. д №56969/2015г., с което е прекратен брака на Р.Б. и И.И. по обща вина на страните, родителските права по отношение на детето Д. В.а са предоставени на майката, а на бащата е определен режим на личен контакт.

6. С решение от **18.07.2018г.** по възз.гр.д. № 12598/2016г. на СГС горното решение е отменено в частта по отношение режима на личен контакт между бащата и детето и относно издръжката. Видно от мотивите на решението въззивният съд е намерил определения режим на личен контакт за рестриктивен. По делото не са установени данни, че бащата представлява опасност за детето си. Определен е разширен режим на личен контакт с преспиване за уикендите през две седмици от месеца и режим в празничните дни и през ваканцията.

7.С решение№ 563855/18.12.2018г. по гр. д . № 39964/2016г. на СРС, 92- ри състав (л. 64) е отхвърлена молбата на Р.Б. лично и като законен представител на Д. В.а за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу И.В. за това, че

ответникът е отказал да изпълни доброволно постановените с определение на СРС от 18.12.2015г. привременни мерки.

8. Представена е молба вх. № **8000726/12.12.2018г.** за защита от домашно насилие, подадена от Р. К. Б.- лично и в качеството си на законен представител на Д. В.а. В молбата се е твърдяло, че пред детето г-н В. е отправил обидни думи към нея „ще ти взема Д. и никога повече няма да имаш възможност да я видиш“, „аз решавам какво ще прави Д.“ „вече си започнала да се разлагаш“, и за това че В. попитал дъщеря си „искаш ли да имаш друг баща“, което е я разстроило. Детето започнало да изпитва постоянен страх да не се срещне с баща си покрай ходенето на детска градина. Твърдяло се е, че г-н В. още няколко пъти посетил детската градина на дъщеря си в дни, които не са му определени за осъществяване на режим наличен контакт.

9.С решение по ВНАХД № 793/2017г. от **28.09.2017г.** по описа на ВОС ИВ. ИВ. В., е признат за невинен за това, че на 12.06.2016г. в гр.Варна е осуетил изпълнението на съдебно решение относно лични контакти с дете, а именно определение по гр. д № 56969/2015г. по описа на СРС, 117-ти състав за привременни мерки по отношение на детето Д. И. В.а, родена на 18.04.2012г.

10. С присъда от 8.01.2018г. по НОХД № 2603/2017г. на ВРС ИВ. ИВ. В., е признат за невинен за това, че на 18.06.2016 година в град Варна, не е изпълнил Заповед за незабавна защита от домашно насилие от 17.06.2016 година, постановена по гр.дело №6892/2016 година по описа на Районен съд - Варна, влязла в сила на 17.06.2016 година, издадена на основание чл.18 ал.1 от ЗЗДН с постановени марки по чл.5 ал.1 т.1 т.3 и т.4 от ЗЗДН, а именно да предаде детето Д. И.В.а на неговата майка Р. К. Б..

11.Видно от заповед за задържане на лице от 18.06.2016г. ИВ. ИВ. В. е бил задържан от органите на полицията по реда на ЗМВР на посочената дата в 15.30 часа и е освободен на следващия ден- 19.06.2016. в 12 и 15 часа.

12. На л. 99 от делото е представен протокол за обиска на И.В. от 18.06.2016г.

13. С решение № 1533/08.07.2016г. по адм. дело № 1839/2016г. на Варненски административен съд /л. 101 и сл. /е отменена заповед № 170/18.06.2016г. на мл. инспектор Данаил Иванов Дечев при V-то РУП на ОДМВР-гр.Варна за прилагане на ПАМ- задържане на ИВ. ИВ. В. за срок от 24 часа, на осн. чл. 7, ал.1, т. 1 от ЗМВР.

14. По делото е представено постановление на ДСИ Людмил Станев при РС-гр.Варна от 19.10.2016г., по изп. дело № 1226/2016г., с което на Р.Б. глоба е наложена по реда на чл. 527, ал. 1 от ГПК за неизпълнение за незаместимо действие по предаването на детето Д. В.а за изпълнение на режима на личен контакт съгл. определение по гр. д . № 56969/2016г. на СРС, по което в полза на И.В. е издаден изпълнителен лист.

15. По делото е представено постановление на ДСИ Павлина Русева при РС-гр.Варна от 05.01.2017г., по изп. дело № 1226/2016г., с което наложена на Р.Б. глоба по реда на чл. 527, ал. 1 от ГПК за неизпълнение за незаместимо действие по предаването на детето Д. В.а за изпълнение на режима на личен контакт съгл. определение по гр. д. № 56969/2016г. на СРС, по което в полза на И.В. е издаден изпълнителен лист.

16. По делото са представени постановления на помощник ЧСИ при ЧСИ Захари Димитров по изп. дело 20178080400190/13.04.2017г. от 13.04.2017г., / 2бп/ , от 24.04.2017г., от 18.05.2017г., 31.05.2017г., 14.06.2017г.,29.06.2017г., с които на Р.Б. са наложени глоби по реда на чл. 527, ал. 1 от ГПК за неизпълнение за незаместимо действие по предаването на детето Д. В.а за изпълнение на режима на личен контакт

съгл. определение по гр. д. № 56969/2016г. на СРС, по което в полза на И.В. е издаден изпълнителен лист.

17. По делото са представени постановления на ЧСИ Георги Николов рег. № 923 по изп. дело № 20179230400367/13.04.2017г. от 08.01.2018г., 12.02.2018г., 19.04.2018г., с които на Р.Б. са наложени глоби по реда на чл. 527, ал. 1 от ГПК за неизпълнение за незаместимо действие по предаването на детето Д. В.а за изпълнение на режима на личен контакт съгл. определение по гр. д. № 56969/2016г. на СРС, по което в полза на И.В. е издаден изпълнителен лист.

18. По делото са представени постановления на ЧСИ Георги Николов рег. № 923 по изп. дело № 20189230400204 от 18.03.2019г., 08.04.2019г., 19.04.2019г., 22.04.2019г., 06.05.2019г., 20.05.2019г., 10.06.2019г., 24.06.2019г., 05.06.2020г., 30.06.2020г., 22.07.2022г., 08.07.2019г., 30.03.2021, с които на Р.Б. са наложени глоби по реда на чл. 527, ал. 1 от ГПК за неизпълнение за незаместимо действие по предаването на детето Д. В.а за изпълнение на режима на личен контакт съгл. изпълнителен лист, издаден от СГС по възз.гр.д. № 12598/2016г.

19. С молба вх. №449/05.03.2019г. до ЧСИ Георги Николов Р.Б., представяйки болничен лист за заболяване на детето Д. В.а от 25.02.2019г., посочва, че съдебното решение не се изпълнява поради нежеланието на детето. Подчертава за извършени блудствени действия спрямо детето.

20. По делото са представи медийни публикации. На 18.06.2016г. в сайта „Блиц“ са поместени публикация със заглавие „Ексклузивно в Блиц! Цялата полиция на Варна пред дома на доктор- обвинен от жена си, че е изнасили 4 –годишната им дъщеря! и „Екшънът и драмата във Варна продължават ! Целият град настръхна срещу зъболекаря, обвинен в изнасилването на 4- годишната си дъщеря (Снимки)“В публикацията е отбелязано, че с репортер на медията се е свързал самия И.В..

21. В сайта varnautre.bg е поместен публикация по информация от bliz. bg със заглавие „Полицейска обсада пред дома на стоматолог в Евсиновград“(л. 162) от 18.06.2016г. На следващия ден- 19.06.2016г. отново във varnautre.bg е оповестено заглавие „Развръзка на семейната драма в Евксиноград: Д-р В. е в ареста, дъщеря му- при майка си.На 19.06.2016г. отново bliz. bg излиза със заглавие: Репортаж на БЛИЦ: Арестуваха зетя на главния инженер на София след 6 часова семейна драма.По информация от bliz. bg в вестника standartnews. com е публикувана статия озаглавена: „Развод между съпрузи вдигна на крак полицията“ от 18.06.2019 / л. 170/. На същата дата има публикация и в kanal3.bg, озаглавена „Драма във Варна! Обвиниха зъболекар, че е изнасилвал дъщеря си”.

Във всички изброени по-горе публикации е поместена гледната точна на ищеца за ситуацията и тази на адвокатата му- адв. Георгиева.

На 17.11. 2018г. е pik.bg е публикувано заглавието: “Бомба в Пик: Шефката на „майките“ В. И. в съдружие с арестуван за педофилия. Слави им дава милиони. Д-р И.В. е обвинен от жена си, че е изнасилвал четиригодишната им дъщеря, а на 18.11. 2018г.“ Горещо в Пик: “Смелата майка“ В. И. и арестуван за педофилия нейн съдружник съсипвали деца и разведени родители; на 18.11. 2018г.- „Смелите майки“ се изпокараха жестоко за пари и задкулисието. Обиждат се грозно, В. И. ги гони с полиция.“ Протестът е на болна жена, която продаден душата си““ и още няколко публикации от същата медия /л. 175 и сл./ Репортажите в ПИК са относно дейността на „Конфедерацията на В. И.“ и съдружието ѝ с И.В., който е обвинен в педофилия.

22. По делото е представено удостоверение № 2105/27.04.2010г. от

Министерството на здравеопазването, Регионален център по здравеопазване- гр.Варна за това, че лечебното заведение „Амбулаторна практика за групов първична медицинска помощ по дентална медицина Дрийм Дентал“ е вписано в Регионален център по здравеопазване и се представлява от доктор ИВ. ИВ. В..

23. По делото е представено становище от проведена психологическа консултация на Д. И.В.а – 2. бг, от която се установява, че на 25.09.2014г. майката Р.Б. по препоръка на адвоката си е довела дъщеря си в психологическо обследване с цел установяване на възможна причина за често изричаното от детето изречение „тати амка пищата“ по време на събличането на детето и приготвянето му за съд. Констатирано е от психолога, че срещите с бащата не се отразяват добре на дето. Майката е насочена е към специализиран помощ, както и към Агенцията за закрила на детето.

24. По делото е представено психологическо изследване на Д. И.В.а, извършено от клиничен психолог А. К. Н. от 24.09.2015г. След изложени от майката обстоятелствата, психологът е заключил, че поведението на детето на предпазване и поставяне на граници може да се приеме за последица от преживяна травматично събитие.

25. По делото са представени протоколи от 18.04.2019г., 23.04.2016г., 20. 05. 2016г., с които ответницата е предавала детето на баща му И. В. за осъществяване на режим на личен контакт.

26. Представени са протоколи от ЧСИ Неделчо Митев по изп. дело № 20168410403600/2016 от 23. 04. 2016г. и от 14.05.2016г. и 28.05.2016г. във връзка с предаването на детето Д. В.а на ищеца .

27. Представен е протокол по изп. дело № 20168410403600 на ЧСИ Неделчо Митев на 30. 05. 2016г., с който е констатирано, че детето не е върнато на 29.06 след предаването му на бащата за изпълнение на режим на личен контакт с бащата.

28. Представена е тройна съдебно-психологична и психиатрична експертиза по гр. д № 53402/2015 от **17.11. 2015г.**, за изготвянето на която е проведена беседа със страните по спора.

29. По делото е приложена молба от 8.06.2016г./л. 230/ от Р.Б. до Директора на Дирекция социално подпомагане гр. София с искане за съдействие относно връщането на детето. Съобщава се в молбата за конфликтните отношения между родители и за водените съдебни производства. Съобщава се, че бащата е отвел детето на територията на гр. Варна и за това, че отказва да го върне.

30. На л. 260 и следващите са представени медицински направления за детето Деляна В.а от 23. 06.2016г, от 30. 06.2016г. 7.07.2016г.

31. По сигнал на Р.Б. е образувана преписка № 44032/2017г. по описа на СРС, изпратена по компетентност на РП- гр. Варна и образувана под номер № 14379/2017г. Видно от сигнала от **25.10.2017г.**, приложен на л. 5 от досъдебното производство (последното приложено по настоящото дело) ответницата е твърдяла, че по време на съжителството си с ищеца е чувала дъщеря им многократно да споделя фразата „тати амка пищата“. По това време детето е било на година и половина. Ответникът гонел г-жа Б. от стаята, в която спяла с детето и оставал с него при заключена врата. Посочва, че в рамките на бракоразводния процес не е разкривала данни за блудството на бащата, за да не го травмира. През юли 2017г. детето споделило с майка си, че Л., който ходи гол в къщата на баща й, една сутрин, когато тя се събуждала, лежал гол до нея и я карал да „помирише пишката му“, „държал устата й отворена, за да пишка в нея и я пишкарал върху главата много пъти. Обаждала е Л. на баща си, а той й отговарял: „точно

според плана“.

32. Видно от постановление на Районна прокуратура по ДП№ 57/2018г. (л. 395 и сл.) същото е прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление.

33. Изслушано е заключение по допусната съдебно-психологична експертиза, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че събитията покрай ареста на ищеца и последващата липса на контакт с дъщеря му са възприети от г-н В. като травмиращи. В резултат на тези събития са настъпили разстройства в социалното и емоционалното му функциониране. Авторитетът му в обществото е силно нарушен. Невъзможността му да вижда детето си е довела до интровертна нагласа, затвореност, ограниченост на споделянето, трудно допускане на останалите до вътрешните му преживявания, затруднения в емоционалния контакт. Налице е понижен праг на фрустрация. В. възприема повечето контакти и събития като фрустрационни. Това на свой ред води до кумулиране на напрежението и малоценностови преживявания. Емоционалната сфера на ищеца се характеризира с вътрешна напрегнатост, готовност за възникване на неочаквано събитие, нарастващо чувство за вътрешна напрегнатост. Освидетелстваният приема ролята на родител, но се чувства силно неудовлетворен от факта, че няма възможност за пълноценно родителстване, доколкото то би било такова, ако се спазва режима на личен контакт.

34. Свидетелят Х. Л. Щ. познава И.В. от 2015 г. от Конфедерацията за защита на правата на децата. Двата имат проблеми да виждат децата си. За последен път В. е виждал дъщеря си през юни 2016г. преди ареста си. Виждал е г-н В. с дъщеря си преди юни 2016г. и споделя, че между тях е съществувала силна емоционална връзка. Д. непрекъснато комуникирала с баща си, прегръщала го, не искала да се връща при майка си. От ареста В. излязъл сринат, неадекватен, не можел да разбере какво се случва и защо е арестуван. След ареста заеквал, говорел несвързано. За полицията пред дома на В. свидетелят научил от медиите. Заглавията били: „Зъболекар от Варна обвинен в блудство“, окачествяван бил като „секс насилник“. От коментарите към публикациите ищецът бил съсипан. След този случай В. се променил, отказвал социални контакти, загубил пациенти. Част от близките му спрели да общуват с него. След 18.06.2016 г. той не продължил да работи към Конфедерацията, за да не навреди на тази организацията. Сочил още, че В. престанал да ходи в София, където имал роднини и имущество. Опасявал се от нови обвинения за домашно насилие. И понастоящем ищеца говорел много за детето си, но това го разстройвало. Често се разплаквал. Направил безуспешен опит да види детето чрез съдебен изпълнител.

Свидетелят З. Ж. Ч. е присъствала на ареста на В.. Пред дома му имало много полицаи с различни униформи. От В. знае, че 3 дни преди ареста е бил при съдия-изпълнител, където му е даден срок да предаде доброволно детето, но Д. искал да остане още при него. През целия период, в който детето било при бащата той се молел на майката да си я вземе. Майката не се отзовала на поканата му. На полицаите също обяснил, че ще предаде детето на майка му. На 18.06. чакали майката от 11 часа, но ответницата дошла да вземе детето едва в 3 и половина По време на престоя на детето в дома му, В. никога не е оставал на самото с Д.. Когато ищецът отворил вратата на дома си, за да предаде детето на майка му, полицаите влезли вътре, биели ги. После бил арестуван. Пред полицаите детето отново казало „Мамо, нека да остана само още един ден и ще си дойда в София“. Случаят бил отразен от различни медии. В интернет имало заглавния като: „Виден варненски зъболекар е блудствал и насилвал сексуално

детето си“, „Виден варненски лекар е педофил“. Публикациите още стоели в медиите. След случката И. се затворил, знаел, че оттук нататък нито една институция няма да му помогне да си види детето. След арестът И. се чувствал унижен. Спрял да ходи на работа. От тогава до днес И. многократно посещавал София, за да види детето. При всеки опит за това, следвало дело за домашно насилие. Правил е опити да види детето в детската градина. Единият път детето спяло, И. само го погалил по главата

Гореизложената фактическа обстановка обосновава следните **правни извод**:

Съдът е сезиран с иск за обезщетяване на вредите, настъпили в резултат на нахърняване на правото на ищеца на семеен живот с непълнолетната му дъщеря Д. В.а и засягане на нематериални ценности като доброто му име и авторитет е обществото; правото му на свобода за известен период от време, посредством осъществяване на незаконен арест. Противоправното поведение, от което по твърдения на ищеца пряко са настъпили вредите се изразява в излагане на неверни обстоятелства в декларация по по чл.9 от ЗЗДН към молба за защита от домашно насилие и въз основа на която е издадена заповед за защита по чл.18,ал.1 от ЗЗДН по гр.дело № 6892/2016г. на ВРС, 17 състав- от една страна, а от друга от последващото поведение на ответница, изразяващо се осуетяване възможността за осъществяване на режима на личен контакт.

Ищецът следва да установи по делото предпоставките за ангажиране отговорността на ответника за непозволено увреждане. Доказателствената тежест по делото е разпределена с определение № 4529/24.08.2021г.

Титулярът на процесуални права поначало е свободен в преценката си дали и кога да упражни правата си. Предявяването на иск, респективно на молба за защита по реда на ЗЗДН поначало е правомерно като израз на упражняване на законоустановена възможност за защита на нарушени материални права. При сезиране на съответния орган страната може да се позовава на факти и обстоятелствата, относими към търсената защита каквито намери за добре и съобразно интересите си. Приема се, че страната е добросъвестна дори и когато факти, на които се позовава не бъдат установени в производството (така Решение № 53/ 04.04. 2017г. по гр.д. № 1913/2017г. на ВКС, Трето ГО, решение № 245/ 05.11. 2014г. по гр.д. № 1734/2014г. на ВКС) Противоправно упражняване на процесуалното право на иск е налице само когато сезирането на съответния орган, в случая на съда, е извършено не с цел твърденията в молбата да бъдат проверени и да бъдат взети съответните мерки, а когато молителят знае, че те са неверни и сезира съда само за да навреди други му. За правомерното упражняване на процесуално право не е от значение дали претенцията е основателна или не. Съществено е дали при сезирането молителят е действал с убеждението, че изнася пред съда неверни твърдения. В този случай, за разлика от общата уредба на чл.45, ал. 2 от ГПК, субективното отношение на делинквента към противоправния резултат не се предполага, а подлежи на установяване в процеса.

В разглеждания случай безспорно твърденията на ответницата Р.Б. за осъществено сексуално насилие от ищеца спрямо общото им дете са останали недоказани. Насилие, още повече сексуално, не е установено в нито едно от водените между страните многобройни съдебни производства. Действително с решение по възз.гр.д. № 1985/2016г. по описа на ВОС е отменено решение № 3274/26.08.2016г. по гр. д .№ 6892/2016г. по описа на ВРС и е постановено ищецът да се въздържа до осъществяване на домашно насилие спрямо дъщеря си. Крайният резултат на делото, обаче е постановен от въззивния състав не поради осъществено сексуално насилие(такова е отречено), а с оглед на неизпълнение на режима на личен контакт с детето и задържането на детето извън определения режим.

Съдът приема, че събраните по делото писмени доказателства в своята съвкупност и взаимовръзка соча на извода, че ответницата е упражнила от името на дъщеря си правото защита по реда на чл. 3 от ЗЗДН в нарушение на изискването за добросъвестност при упражняване на процесуални права.

Видно от материалите по бракоразводното гр.д № 56969/2015г. и постановеното решение от **15.06.2016г.** на СРС (доказателство под №5) ответницата не се е позовал на сексуално или емоционално насилие. Не е съобщила за насилие и пред вещите лица, изготвили тройна съдебно-психологична и психиатрична експертиза по гр. д № 53402/2015 на СРС от **17.11. 2015г.**(док. под № 28). Липсва такова позоваване и в случая, в който г-жа Б. е сезирала на **8.06.2016г.** директора на Дирекция социално подпомагане гр. София с искане за съдействие относно връщането на детето (док. под № 29).

Нелогично изглежда от гледна точка на житейската последователност и изключително конфликтните отношения между страните Б. да е имала съмнение за осъществено спрямо детето насилие и да не се е позовала на него в производството по чл. 49 от СК. Интензивността, с която ответницата упражнява правата си, сезирайки всевъзможни органи в опит да ограничи бащата, сочи на нейната категорична убеденост в ниските родителските възможности ищеца. В съответствие с тази си убеденост в рамките на бракоразводния процес Б. е настоявала на ограничен режим на лични отношения между бащата и Д., поради което и съдът приема, че ако тя е имала и най -малко съмнение за тежко противоправно поведение от страна на съпруга си, несъмнено би поставила въпроса на разглеждане в производството.

Доказателствата, с които ответницата оправдава опасенията си за извършени с детето блудствени действия, а оттам извежда довода си за добросъвестност при упражняване на правата по защита от домашно насилие, съдът намира за неубедителни.

При психолога изготвил становище от 17.11.2014г. (доказ. под № 23)ответницата е отишла по препоръка на адвокати и малко след като се е разделила с В.. При обследването психологът Ч. не е дала становище за осъществено насилие, а единствено е отразила притесненията на майката. Б. не е получила такова заключение и при обследването на детето на 25.09.2014г. (доказ. под № 24). На тези две доказателства не се е позовала в бракоразводното делото, започнало преди подаване на молбата за защита от домашно насилие при все че вече е разполагала с тях. С коментираните становища на психолози ответницата се е снабдила по препоръка на адвоката си, очевидно за да обезпечи бъдещо си положение в съдебно производство. След като подобни доказателства са могли да подкрепят процесуалната ѝ позиция в производството по чл. 49 от СК и тя не ги е представила, като единствено възможен се налага извода, че г-жа Б. е знаела, че такова насилие не е осъществено спрямо дъщеря ѝ.

Очевидно страните се намират във влошени до крайност лични отношения. Макар постановените от съда привременни мерки, майката се е противопоставяла на упражняването на режим на личен контакт, а когато това все пак е ставало са се съставяли протоколи в присъствието на свидетели (док под № 25) или е било в рамките на осъществяване на изпълнителен способ (доказ под №26). Този начин на предаване на детето говори за трайното ѝ нежелание да се съобразява с утвърдения РЛО. Ищецът е постъпил по същия начин спрямо бившата си съпруга, като е взел детето за изпълнение на режима и не го е върнал. Без да нарушава формално режима по привременните мерки, утвърдени по гр. д№ 56969/2015г. на СРС (тъй като според

постановлението на съда майката е била тази, което трябва да вземе детето от гр.Варна), бащата подобно на майката е постъпил укоримо от морална гледна точка и не е върнал детето. Следва да се посочи обаче, че до 12. 06. 2016г. или 15 дни след отвеждане на детето майката дори не е опитала да посети дома на бившия си съпруг, за да вземе Д. Молба до социалната служба за съдействие е подавала в гр.София едва на 8.06.2016г., отново без да се позовава на сексуално насилие. Молба за защита от домашно насилие е подавала на 17.06.2016г. вече твърдейки такова насилие. Така описаното поведение на ответницата съдът с категоричност приема за тенденциозно и извършено с единствената цел да осуети бъдещи контакти между ищеца и дъщеря му. Съдът приема, че ответницата е депозирала молбата за защита от домашно насилие не с намерението да установи в производството по реда на ЗЗДН подобно тежко провинение на бащата, а за да осуети възможността му да вижда детето си за в бъдеще. Този стремеж на ищцата се илюстрира от предложението ѝ да оттегли молбата за защита в случай, че бащата предаде детето (док. под № 2).

В заключение съдът достига до извод, че подаването молба за защита от домашно насилие единствено с цел да се уреди ответника по молбата, покрива характеристиките на противоправно поведение, като елемент от фактически състав на деликтната отговорност.

За противоправно съдът намира и поведението на ищцата, с което е възпрепятствала осъществяването на режим на личен контакт между ищеца и дъщеря му дори и след отхвърляне на твърденията за сексуално насилие с влязло в сила решение по възз.гр.д. № 1985/2016г. по описа на ВОС и в отклонение на постановените с решение от 18.07.2018г. по възз.гр.д. № 12598/2016г. на СГС мерки за личен контакт (док. под № 9). От доказателствата под №14 - №18 се установява, че на практика след юни 2016г. Р.Б., без да има законово основание за това е препятствала всякаква възможност на ответника да контактува с дъщеря си. За осуетяване предаването на детето на г-жа Б. са налагане многократно глоби от съдебни изпълнители. Нещо повече дори след като съдът е отхвърлил твърденията за сексуално насилие спрямо детето, тя е продължила да настоява на това, позовавайки се на такова насилие пред съдебния изпълнител (док. 19). Депозирала е и нов сигнал за блудствени действия, за което е образувана преписка № 44032/2017г. по описа на СРС, изпратена по компетентност на РП- гр. Варна и образувана под номер № 14379/2017г. (док под № 31). Оплаква се, че бащата опитва да види детето си извън определения режим на РЛО (доказ под № 8), а същевременно го препятства да стори това в рамките на определения такъв.

Действията на ответницата по снабдяване със заповед за изпълнение в хипотезата на превратно упражняване на процесуални права и последващото осуетяване на изпълнението на режима на лични отношения е довело до практическото ликвидиране на връзката на ищеца с дъщеря му Д. Между тях липсва контакт от цели шест години. Този период е повече от продължителен и с голяма доза на вероятност е нанесъл непоправима вреда в емоционалния свят на бащата. Бащата не е видял как израства дъщеря му, лишен е бил от възможност да изгради доверителна връзка с детето, отнето му е правото да се грижи за него. Прекъсната е възможността за приемственост с поколението му, която осмисля живота на възрастния индивид.

Поведението на ответницата представлява незаконна намеса в личния и семейния живот на ищеца, за които е предвидена конституционна закрила съгл. чл. 32, ал. 1 от КРБ. В практиката на Съда по правата на човека се приема, че основната съставка на семейния живот е правото на съвместен живот, за да могат семейните

отношения да се развиват нормално (Marckx v. Belgium, § 31), а членовете на семейството да могат да се наслаждават на компанията си един на друг (Olsson v. Sweden).

На следващо място следва да се разгледа въпроса за причинната между изданата срещу ищеца заповед за незабавна защита и извършения със заповед от 18.06.2016г. арест (доказ. под номер 11).

Причинната връзка е такава зависимост, при което едно явление (причина) поражда друго явление (следствие). В гражданското право няма различно от другите науки понятие за причина или причинна връзка. Причинната връзка е едно фактическо отношение, при което поведението на дадено лице е необходимо условие за да настъпи противоправния резултат. В правната теория въпросът за причината връзка между деянието и резултата се решава с помощта на едно хипотетично съждение – „ако мислено премахнем даденото деяние и резултатът пак би настъпил, деянието не е необходимо условие за резултата, тоест няма причинна връзка; ако пък при отмахването на деянието би отпаднал и резултатът, или би се променил в някое негово съществено за правото качество, причинната връзка е налице.”/ така проф. Долапчиев Н., Наказателно право, 1994, с.183/.

В разглеждания случай извършения по отношение на ищеца незаконен арест със заповед за задържане на лице от 18.06.2016г (доказателство по № 11), отменена с решение № 1533/08.07.2016г. по адм. дело № 1839/2016г. на Варненски административен съд (док. под № 13) е резултат единствено от действията на ответницата по подаване на молба за защита от домашно насилие. Ако такава не бе депозирана, изобщо не би се стигнало до струпване на полицаи пред дома на ищеца в опит за връчване на заповедта и последващия арест. Прочее с правомощия за връчване на заповедта за незабавна защита органите на полицията не разполагат. Не са налице факти и обстоятелства, които да водят до прекъсване на тази причинна връзка между противоправното поведение и резултата.

Причинна връзка между подаване на молбата за защита от домашно насилие и нарушаване авторитета и доброто име на ищеца в обществото, обаче не е налице. В действителност обвиненията на ответницата срещу ищеца са получили сериозен медиен отзвук, което личи от множеството публикации(док. под № 20-21). Видно от първата публикация по случая на 18.06.2016г. в сайта „Блиц“ (пок. под № 20) ищецът сам е потърси репортер от медията, за да съобщи за случая и да посочи своята гледна точка. В публикацията е намерил отражение и оментара на процесуалния представител на ищеца. Следващите публикации в други електронни медии за препечатани именно от Блиц. Следователно от горното става ясно, че ищецът е този, по чиято инициатива са излезли медийните публикации. В действителност г-н В. е предприел оповестяване на събитията около присъствието на полицията пред дома му, довели по-късно до арест в опит да защити доброто си име и професионалния си авторитет. Това, обаче не променя факта, че той самият е иницирал медийното отразяване. По делото не се установява ответницата да има принос към широкото отразяване на случая. Дори и поведението ѝ по сезиране на съда за защита от домашно насилие да се явява противоправно от гледна точка на изискването за добросъвестно упражняване на процесуални права (за което съдът изложи мотиви по-горе), общественият отзвук от случая се дължи на поведението на ищеца. Характерно за медийната среда, от опит за защита на личните права и обществен авторитет на ищеца случаят е „доразвит“ в медиите и по-късно е привързан към личността на трето за спора лице В. И. и конфедерацията, която тя представлява. При последните публикации (док. под № 22)

ищецът вече е представен не като баща, борещ се да защити отношенията с детето си, а като педофил. Дори и тези последни публикации, обаче са отзвук от първите, за които ищецът сам е потърсил медиите. При тези данни съдът приема, че липсва противоправно поведение от страна на ответницата, което да е водело до накърняване на обществения авторитет на г-н В., като част от комплекса на неговите лични неимуществени блага.

Не се установи още, че поведението на ответника е довело до ограничаване правото на ищеца на свободно придвижване в гр.София. В действителност ограничено е правото на ищцата на семеен живот с дъщеря му като комплекс от възможностите му да се вижда с детето, да участва във възпитанието му, но това няма връзка с ограничаване правото му на придвижване. Обстоятелството, че ответницата многократно е упражнявала правото си да подава молби за защита от домашно насилие- лично и като законен представител на дъщеря си не накърнява правото на ищеца на свободно придвижване.

Относно емоционалните вреди от нарушаването на правото му на семеен живот и правото му на лична неприкосновеност , нарушено чрез незаконен арест са събрани както гласни доказателства, така и експертиза, които съдът кредитира в цялост. Установява се, че ищецът преживява раздялата с дъщеря си тежко. Като цяло травмите от подобна раздяла са очевидни и не е необходимо всяко отделно негативно изживяване на да се доказва и преценява конкретно. При всички случаи лишаването на ищеца от възможността да се наслаждава на времето от живота на дъщеря си, да участва във възпитанието ѝ, да съпреживява с нея успехите, но и тревогите ѝ, се отразява трайно и драматично на родителя. Ищецът е пропуснал детството на единственото си дете. Следва да се подчертава, че това положение е поддържано от ответницата ШЕСТ ГОДИНИ. Емоционалното страдание на ищеца от нарушаване на правото му на семеен живот с дъщеря му в продължение на шестгодишен период няма никакъв паричен еквивалент. С оглед на което съдът намира, че претендираното обезщетение в размер на 23 161 лева отговаря на изискванията за справедливост съгл. чл. 52 от ЗЗД.

Искът следва да се уважи в цялост.

На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се следват разноски в размер на 2552 лева
Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. К. Б., ЕГН ***** от гр.С., ул.“Я. С.“ № **, ет.4, ап. 10 **ДА ЗАПЛАТИ** на ИВ. ИВ. В., ЕГН ***** от гр.В., бул.“К. Б. I., № **** сумата от **23 161 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди -болки и страдания в резултат на осъществено от ответницата нарушение на правото на ищеца на семеен живот с дъщеря му Д. В.а за периода 20.06.2016г. до 10.06.21г. чрез лишаване от възможността му да се вижда, да контактува, да отглежда и да се грижи за детето, да участва във възпитанието му, да изгради емоционална връзка с него, и обезщетение за неимуществени вреди за датите 18 и 19. 06.2016. за нарушаване на правото на ищеца на семеен живот с малолетното му дете, включващо правото му да вижда, да контактува, да отглежда и да се грижи за детето, да участва във възпитанието му, като изгражда емоционална връзка с него, изграждане на доверие, лишаване от свобода, zlepоставяне на бащата пред детето; обида, страдание и срам на ищеца от опетняване

на неговата личност и доброто му име в обществото, причинени от изнасяне на неистински твърдения в резултат на подадена неистинска декларация по чл.9 от ЗЗДН към молба за защита от домашно насилие, по която е издадена заповед за защита по чл.18,ал.1 от ЗЗДН по гр.дело № 6892/2016г. на ВРС, 17 състав, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба-11.06.2021г. на основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 3 от ГПК и сумата от **2552 лева**, представляваща сторените по делото разноси, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на съобщението на страните пред Варненски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____